

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelig bemærkning

1. Indledning

Rådet vedtog den 22. november 1996 en forordning om beskyttelse mod virkninger af tredjelands eksteritoriale lovgivning. Ifølge artikel 9 i forordningen skal medlemsstaterne fastsætte de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af relevante bestemmelser i forordningen. Den foreslåede lov skal således supplere forordningens bestemmelser med de nødvendige nationale straf- og sanktionsbestemmelser.

Endvidere forudsætter forordningen, at der er en kompetent national myndighed, der kan varetage administrationen af de opgaver, der nævnes i artikel 2 i forordningen. Det gælder bl.a. håndteringen af den information, som medlemsstaternes borgere og/eller virksomheder har pligt til at forelægge enten EU-kommissionen direkte eller via en kompetent national myndighed. Den foreslåede lov har derfor ligeledes til formål at udpege Erhvervsfremme Styrelsen som den kompetente danske myndighed.

Formålet med Rådets forordning er at neutralisere den eksteritoriale virkning af USA's sanktionslovgivning over for Cuba samt Iran og Libyen. Sanktionslovene sanktionerer handel med og investeringer i tidligere amerikansk eksproprieret ejendom på Cuba, og investeringer i Irans og Libyens olieindustri. Sanktionslovgivningen omfatter både amerikanske virksomheder og personer samt personer og virksomheder, der ikke er hjemmehørende i USA. Lovene har således eksteritorial virkning, hvilket strider mod folkeretten.

Rådet har med forordning (EF) nr. 2271/96 vedtaget en række foranstaltninger til at imødegå USA's eksteritoriale lovgivning, jf. nærmere under afsnit 2.

Forordningen tillægger EU-Kommissionen den centrale kontrol- og tilsynsbeføjelse, f.eks. i form af indhentelse af oplysninger, videregivelse af information, rapportering samt medvirken ved afgørelser om, hvorvidt der skal ske efterlevelse af de pågældende sanktionslove. Medlemsstaternes rolle består i gennemførelse af nationale straffebestemmelser og ud-

vælgelse af den nationale myndighed til håndtering af informationsudveksling om virksomheder eller personer, der berøres af sanktionslovgivningen.

2. Lovforslagets indhold

I henhold til forordningens artikel 9 skal medlemsstaterne fastsætte de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af relevante bestemmelser i forordningen. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende.

Rådsforordningen indeholder fire særskilte instrumenter til at modvirke den eksteritoriale virkning af USA's lovgivning:

1. I henhold til artikel 2 har personer, som omhandlet i artikel 11, pligt til at underrette EU-Kommissionen, i det omfang den pågældende persons økonomiske og/eller finansielle interesser berøres af USA's sanktionslove. Oplysningerne gives enten direkte til EU-Kommissionen eller via medlemsstaternes kompetente myndigheder.
2. I henhold til artikel 4 må domme eller beslutninger, der træffes af domstole eller myndigheder udenfor Fællesskabet, og som baserer sig på de i forordningen nævnte sanktionslove, ikke anerkendes eller håndhæves.
3. I henhold til artikel 5 er der forbud mod at efterleve bestemmelser eller påbud, der følger af sanktionslovene, medmindre en sådan ikke-efterlevelse vil være til væsentlig skade for den pågældende person.
4. I henhold til artikel 6 har de personer, som er omhandlet i artikel 11, og som berøres af sanktionslovgivningen, ret til generhvervelse af erstatninger, som de måtte blive pålagt ved amerikanske domstole ved eventuelle retssager. Bestemmelsen er primært relevant i forhold til sanktionslovgivningen overfor Cuba. Det betyder i praksis, at europæiske virksomheder eller personer, der er blevet pålagt at betale erstatning til en amerikanske virksomhed i henhold til sanktionslovgivningen, må søge erstatningsbeløbet generhvervet i den pågældende amerikanske virksomheds eller persons ak-